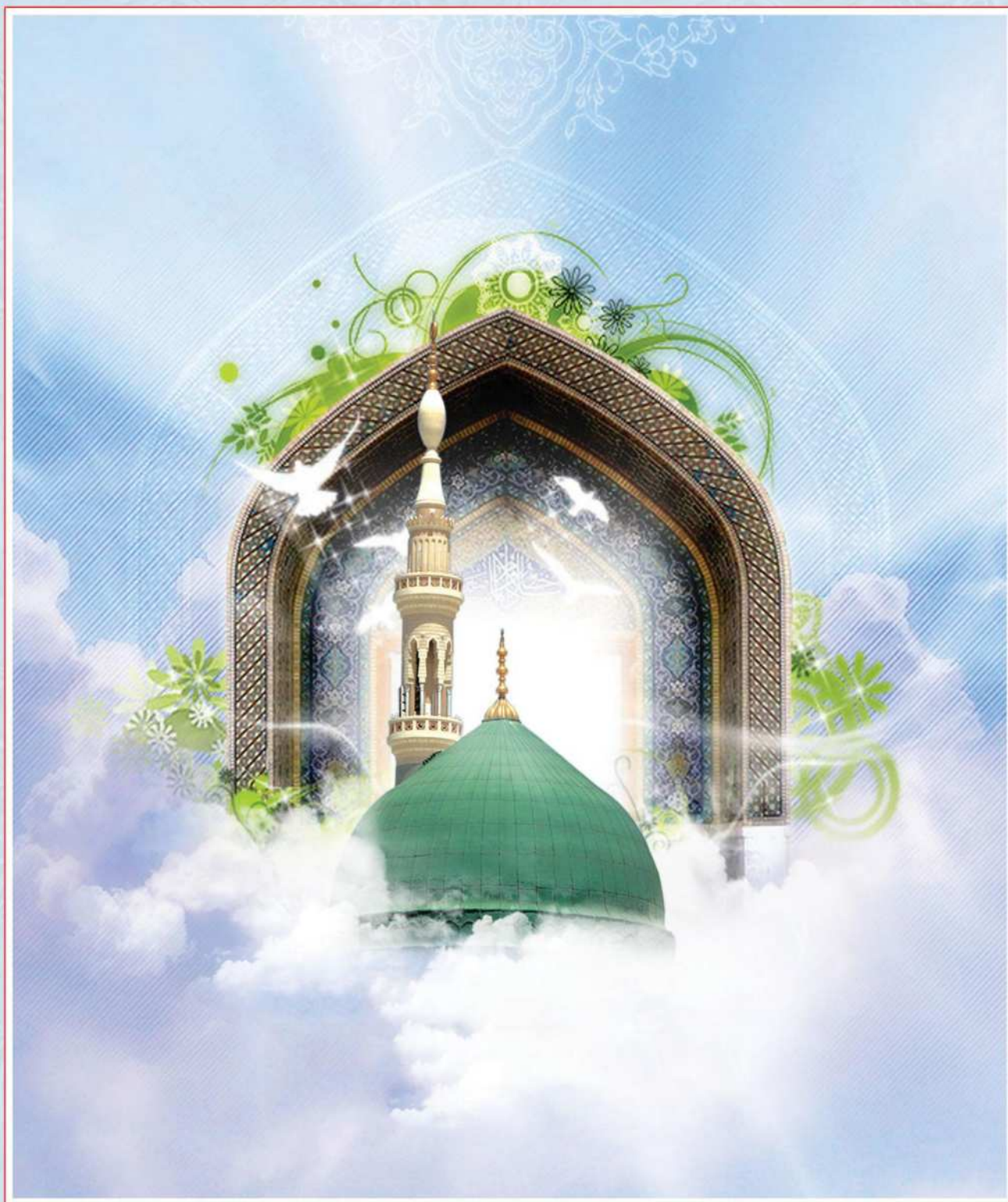

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 159

Аҳком

Аҳкоми таҳорот ва начосот

Нависандаи пурсиш:

Ризо Розӣ

Аҳкоми таҳорот ва начосот

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Ризо Розӣ

Тарихи пурсиш: 03/07/2016

Оё кофирони аъам аз зиммӣ, ҳарбӣ ва муъоҳидин начас ҳастанд?

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 1

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 08/07/2016

Асл, таҳорати ҳар чиз аст то инки начосати он шаръан собит шавад; Зеро начосат монанди тӯл ва вазн аз ановини ҳақиқӣ нест, бал монанди ҳурмат аз ановини эътиборӣ аст ки бо ҳукми шаръ падида меояд, то ҳадде ки шояд битавон гуфт начосати ҳақиқӣ вучуд надорад, балки ҳамаи начосатҳо ҳукмӣ аст. Ин ба маънои он аст ки барои начас донишмандони чизе лозим нест ки дар табиъати он унсури палидӣ кашф шавад, бал кофӣ аст ки исбот шавад Худованд ба начосати он ҳукм кардааст; Ҳамчунонки барои ҳаром донишмандони чизе лозим нест ки дар табиъати он унсури музирре кашф шавад, бал кофӣ аст ки исбот шавад Худованд ба ҳурмати он ҳукм кардааст; Монанди чизҳои покиза ва ҳалоле ки Худованд бар яҳудиён ба сабаби зулмашон ҳаром сохта ва дар бораи онҳо фармудааст: ﴿فَبُظِّلِم مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُجِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدَّتْهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ (Нисоъ/ 160); <<Пас ба сабаби зулме аз яҳудиён чизҳои покизае ки барояшон ҳалол будро бар онҳо ҳаром сохтем ва ба сабаби боздоштани фаровонашон аз роҳи Худованд>>. Бар ин асос, мушрикони начас маҳсуб мешаванд; Чароки Худованд сариҳан дар бораи онҳо фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ (Тавба/ 28); <<Эй касоне ки имон овардед! Ҷуз ин нест ки мушрикони начас ҳастанд, пас набояд баъд аз ин солашон ба Масҷидул Ҳаром наздик шаванд>>, бо таваҷҷуҳ ба инки наздик шудани ҳар чизи начасе ба Масҷидул Ҳаром бино бар ҳукми ﴿طَهَّرَ بَيْتِي﴾ (Ҳаҷ/ 26) ҳаром аст ва ин дар ҳоле аст ки дар табиъати мушрикони –аз он ҳайс ки башар ҳастанд– унсури палидӣ вучуд надорад, бал дар ширки онҳо мафосид ва хатароте вучуд дорад ки иҷтиноб аз онҳо монанди иҷтиноб аз чизҳои начас зарурӣ месозад; Ҳамчунонки иҷтиноб аз онҳо монанди иҷтиноб аз чизҳои начас, таҳқир кунандаи онҳо ва нишон диҳандаи шиддати бароғат

Аҳкоми таҳорот ва начосот

аз онон аст ва чойе барои ҳеҷ гуна иртиботи дӯстона бо онон боқӣ намегузорад ва ин чизе аст ки Худованд хоста ва ба он амр карда ва дар бораи он фармудааст: **﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾** (Мумтаҳина/ 4); <<Бегумон барои шумо улғуйи неку дар Иброҳим ва касоне аст ки бо ӯ буданд ҳангоме ки ба қавмашон гуфтанд мо аз шумо ва аз чизе ки ҷуз Худованд мепарастед безорем, ба шумо кофир шудем ва миёни мо ва шумо барои ҳамеша душманӣ ва кина падидор шуд то онки ки ба Худованди ягона имон оваред>>.

Оре, зоҳири аз **﴿الْمُشْرِكُونَ﴾** касоне монанди бутпарастон ҳастанд ки ба мушрик будани худ илтифот ва иқрор доранд, на касоне монанди аҳли китоб ки худро муваҳҳид мешуморанд; Ҳамчунонки аҳли Макка дар замони нузули ин ҳукм аҳли китоб набуданд ва аҳли китоб маъмулан ба Масҷидул Ҳаром наздик намешуданд то баъд аз соли нухуми ҳиҷрӣ аз ин кор манъ шаванд ва ин қаринаи ҳолия балки қазияи хориҷия аст ки монев аз зуҳури лафзи **﴿الْمُشْرِكُونَ﴾** дар умум мешавад. Фориг аз онки Худованд миёни аҳли китоб ва мушрикон тамоюз қоъил шуда ва ба унвони намуна, фармудааст: **﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾** (Ҳач/ 17); <<Ҳароина касоне ки имон оварданд ва касоне ки яҳудӣ ҳастанд ва собиён ва насрониён ва зардуштиён ва касоне ки мушрик ҳастанд, Худованд дар рӯзи қиёмат миёнашон ҷудойи меандозад, ҳароина Худованд бар ҳар чизе гувоҳ аст>>. Бо ин васф, начосати аҳли китоб бар хилофи начосати мушрикон собит нест ва аз ин рӯ, онон дар зайли асли таҳорат боқӣ мемонанд ва ин зоҳири гуфторе аз ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ки яке аз ёронамон моро аз он хабар дод, гуфт:

«سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ نَجَاسَةِ الْمُشْرِكِينَ، فَقَالَ: هُمْ وَاللَّهُ نَجِسٌ! هُمْ وَاللَّهُ نَجِسٌ! قُلْتُ: أَمَا هَؤُلَاءِ مِنَ الْبَشَرِ؟ قَالَ: بَلَى وَلَكِنَّهُمْ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا فَأَهَانَهُمْ وَجَعَلَهُمْ شَرَّ الدَّوَابِّ وَ قَالَ: ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ وَ قَالَ: ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾! قُلْتُ: فَإِنْ شَرِبَ مِنْ إِنَائِي يَهُودِيٍّ أَوْ نَصْرَانِيٍّ فَعَلَيَّْ أَنْ أَغْسِلَ الْإِنَاءَ؟ قَالَ: لَا»
 <<Аз ҳазрат Мансур дар бораи начосати мушрикон пурсидам, пас фармуд: Онон ба Худо савганд начас ҳастанд! Онон ба Худо савганд начас ҳастанд! Гуфтам: Оё на ин аст ки онон аз башар ҳастанд?!

Аҳкоми таҳорот ва начосот

Фармуд: Оре, вале онон бо Худованд чизеро шарик сохтаанд ки барои он ҳуччате нозил накардааст, пас ононро хор намуда ва бадтарини чонварон қарор дода ва фармудааст: <Онон монанди чаҳорпоёнанд, балки онон гумроҳтаранд> (Аъроф/ 179) Ва фармудааст: <Ин гуна Худованд палидиرو бар касоне қарор медиҳад ки имон намеоваранд> (Анъом/ 125)! Гуфтам: Пас агар як яҳудӣ ё насронӣ аз косаи ман ошомид, бар ўҳдаи ман аст ки косаамро бишўям? Фармуд: На>>>!

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Хошимии Хӯросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Хошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
назари худ

Сайти Facebook
пайгоҳ

Сайти канал
телеграмм пайгоҳ